

מ"ת 27822/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 27822-06-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
מבקשת
נגד
משיב
החלטה

כבוד השופטת לובנה שלאעטה חלאילה
מדינת ישראל
פלוני

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

עפ"י כתב האישום המקורי, ביום 6/6/20 בשעות הערב המאוחרות, עת נתגלע ויכוח בין המשיב למתלוננת, שהינה אשתו, תקף אותה המשיב בנוכחות בנם המשותף (קטין), באופן שתפס בשערות ראשה ומשך אותה בחוזקה. בהמשך לכך היכה אותה המשיב בפניה ובכתפה ובעט ברגלה. במעשיו אלה גרם המשיב למתלוננת שפשוים שטחיים בבית החזה, רגישות בכתף שמאל וחתך בשפה התחתונה ובחניכיים העליוניות.

עם הגשת כתב האישום, עתרה המבקשת למעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים.

2. לאחר שבחנתי את התשתית הראייתית בתיק ואת עילת המעצר ולאחר ששוכנעתי כי קיימת חלופה הולמת למעצר, הוריתי בהחלטתי מיום 11.6.20 על שחרורו של המשיב למעצר בית בבית דודתו בכפר שעב, תחת פיקוחם של בעלה של הדודה ושני אחיו של המשיב. באותה מסגרת אפשרתי למשיב חלון התאווורות יומי, בשעות אחר הצהריים, תחת פיקוח ובתחום הכפר שעב. יצוין כי עובר למעצרו התגורר המשיב יחד עם אשתו בכפר XX, כאשר מקום החלופה (שעב) נמצא במרחק של כחצי שעת נסיעה.

כבר במעמד החלטת השחרור, ומאחר והמשיב ביקש לאפשר לו להמשיך בעבודתו כעובד תברואה ב....., הפנית את עניינו של המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר שיתייחס לאפשרות יציאתו של המשיב לעבודה. לצורך כך, קבעתי בפני דיון נוסף.

3. בפועל, ובשל שביתת העובדים הסוציאליים טרם ניתן תסקיר מעצר בענייננו של המשיב עד היום, למרות שהתקיימו שני דיונים לאחר ששחרר בתנאים מגבילים. המשיב העלה בפני שתי בקשות; האחת, לאפשר לו לצאת לעבודה, תחת פיקוח והשגחה, לשנות את מיקום החלופה ולאפשר לו לשוב לכפר מגוריו ולשהות במעצר בית שם בבית אחד מאחיו.

בדיון האחרון, שהתקיים ביום 5.8.20, הודיע הסניגור כי בשלב זה ועד שיינתן תסקיר של שירות המבחן שבו תיבחן אפשרות חזרתו של המשיב לכפר מגוריו, הוא ממקד את הטענות בבקשתו לאפשר למשיב לצאת לעבודה.

נטען כי המשיב הוא עובד הרשות מקומית טבעון מזה 15 שנים ובשים לב לכלל נסיבות, כולל מצב המשק על רקע נגיף קורונה, הוא עלול לאבד את עבודתו שם אם לא ישוב אליה בהקדם.

המבקשת התנגדה לבקשה.

4. בדיון שמעתי את עדותו של המשיב בנוגע למקום ותנאי העבודה ואת עדותו של המפקח המוצע במהלך שעות העבודה ובסוף הדיון הוריתי למבקשת לערוך בירור אודות מקום מגוריה של המתלוננת בימים אלה, ובהודעה שהוגשה מטעם המבקשת לבית המשפט ביום 9.8.20, נמסר כי המתלוננת מתגוררת בכפר XX.

5. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים ואת טיעוניהם של שני הצדדים ולאחר שהתרשמתי מהמפקח המוצע, מצאתי להיעתר למבוקשו של המשיב ולאפשר לו לצאת לעבודה תחת פיקוח, כעובד תברואה במועצה מקומית טבעון.

6. כידוע, בתי המשפט קבעו לא אחת כי ניתן לאפשר למשוחרר לחלופת מעצר לעבוד באם אין בכך כדי לסכן את שלום הציבור ולפגוע באפקטיביות החלופה ובתכלית שהשגתה התבקשה. בכלל זה מביא בית המשפט בחשבון את ההכרה בחשיבותה של העבודה, הן בהיבט הכלכלי והן בהיבט החינוכי-ערכי. כך נקבע:

"ההכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרנס ולדאוג לצרכי מחייתו מלמדת אותנו, כי אף כשמדובר בנאשם המשוחרר לחלופת מעצר, יש לנסות, במקרים הראויים, לבחון את אפשרות השתלבותו במסגרת עבודה, אשר תבטיח לו פרנסה ותעסוקה. זאת, כמובן, בכפוף לכך שלא יהיה בכך משום פגיעה באינטרס ציבורי סותר. לפיכך, במידה וניתן להשיג את תכלית חלופת המעצר גם כשהנאשם יוצא לעבוד, תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתקינות ההליך המשפטי נגדו, במקרה המתאים יהא ראוי לאפשר זאת." (בש"פ 2857/06 אליהו ממן נ' מ"י).

לאור כך, נקבע לא אחת כי "הבטלה אם כל חטאת, ואם אפשר כי אדם יעבוד כהלכה ויהא מוגבל בתנועותיו בשאר הזמן, ראוי לדעתי ככלל לבדוק זאת במקרים מתאימים ככל שאין סיכון לשלום הציבור" (בש"פ 4528/08 וואתד נ' מדינת ישראל).

ככלל, בקשה ליציאה לעבודה לצורך פרנסה מצדיקה העתרות לה ככל שהדבר אינו פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט (ראו בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל, בש"פ 1393/07 אלחנטי נ' מדינת ישראל, בש"פ 6845/07 קונסטנטין נ' מדינת ישראל).

7. המשיב כאן יליד שנת 1970 אשר בעברו **הרשעה אחת**, משנת 2004 בגין עבירה **שבוצעה בשנת 1999**. המשיב מנהל אורח חיים נורמטיבי **ועבד למחייתו** עד למעצרו, במחלקת תברואה בטבעון, **מזה 15 שנים**.

עפ"י גרסתה של המתלוננת עצמה ועל אף כי היו ויכוחים בינה לבין המשיב בעבר, זו היא **הפעם הראשונה שהוא תקף אותה** פיסית ולזאת אוסיף כי למרות חומרת העבירה שיוחסה למשיב, מדובר באלימות **שאינה ברף הגבוה**.

8. המשיב שוחרר למעצר בית לפני יותר מחודשיים ימים, בהם **לא נרשמה כל הפרה לתנאי המעצר**. ביום 5.8.20 הודה המשיב, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום **לאחר שזה תוקן** באופן שנרשם כי המשיב תקף את המתלוננת בחלקים שונים בגופה (ללא הפירוט שהיה בכתב האישום המקורי) וגרם לה לשפשופים שטחיים בבית החזה. המשיב הופנה אל שירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר והטיעונים לעונש בעניינו נדחו לאמצע חודש 12.20.

9. בנסיבות אלה, בהן שהה המשיב בתנאים מגבילים משך חודשיים ימים ללא כל הפרה, בשים לב לכך שעברו אינו מכביד כלל, נוכח תיקון כתב האישום והרשעת המשיב בכתב האישום המתוקן ונוכח כך שהוא צפוי לשהות בתנאים מגבילים עוד חמישה חודשים, לכל הפחות, עד סיום ההליכים, אני סבורה כי בשלה העת לשקול שילובו בעבודה תחת פיקוח.

לאחר בחינת תנאי העסקתו של המשיב ונוכח התרשמותי מהמשיב והמפקח, אני סבורה כי יש במבוקש כדי לקיים אחר תכלית המעצר.

10. המשיב הסביר כי הוא עובד משעה 5:30 ועד השעה 15:00, כנהג ברכב ייעודי לניקוי מדרכות (רכב עם מים וקיטור). העבודה הינה בצוותים קבועים, כאשר המפקח המוצע בזמן העבודה, מרואן מוסא שמו, העובד כמפעיל "מטאטא כביש", הינו אחד מחברי הצוות הקבוע של המשיב.

המשיב והמפקח העידו כי העבודה הינה בתחום השיפוט של קרית טבעון (ולא XX, מקום מגוריה החדש של המתלוננת) ושני הרכבים, של המשיב ושל המפקח, מבצעים את עבודתם של ניקיון מדרכות וכבישים, יחד.

מעדות המשיב והמפקח עולה כי את יום העבודה הם מבליים יחדיו לאורך כל שעות היום ובתחום קרית טבעון. המפקח, תושב הכפר XX וקרוב משפחתו של המשיב, הביע נכונות ללוות את המשיב ולהיות צמוד אליו והתרשמותי כי הוא מבין היטב את מלאכת הפיקוח המוטלת עליו וגם יכול למלא אחריה.

11. התרשמותי גם, הן לאור כלל הנסיבות והן לאור תשובותיו של המשיב לביהמ"ש בדיונים שהתקיימו, כי המשיב מבין היטב את ההגבלות שהוטלו עליו, ואלה שיוטלו, ולא יפר אותן.

12. מכאן, אני מאפשרת למשיב לצאת את מקום החלופה, לצורכי עבודה כעובד תברואה שכיר ברשות המקומית

טבעון, וזאת מדי יום, בימים א'-ה' (כולל), בין השעות 5:30 - 15:30, ובלבד שבמהלך שעות העבודה **לא יצא המשיב מחוץ לקרית טבעון וישהה לאורך כל שעות העבודה, תחת פיקוח של המפקח, מר מרואן מוסא.**

לצורך הגעתו של המשיב למקום העבודה, תותר לו עזיבת מקום מעצר הבית בו הוא שוהה, בשעה 4:30 וחזרתו אליו, עד השעה 17:00. **הגעתו של המשיב אל מקום העבודה וחזרתו ממנו, תהיה מלווה באחד המפקחים שאושרו (כולל מר מרואן מוסא).**

המפקח, מוסא, יחתום על ערבות צד ג' ע"ס של 8,000 ₪, להבטחת קיום התנאים שנקבעו.

13. משהגעתי כאן ובזיקה לשתי בקשות נוספות שהעלה הסניגור בדיון שהתקיים, אני מתירה למשיב להגיע לביתו, באופן חד פעמי, לצורך נטילת חפצים אישיים וביגוד ומתירה לו **לבקר את אמו המבוגרת**, בכפר מגוריו זובידאת. שני ביקורים אלה (בבית המשיב ובבית אמו) ייערכו **ביום אחד, על פני 5 שעות**, תחת ליווי של **אחד המפקחים שאושרו, ובלבד** שתימסר הודעה מתאימה למבקשת, **48 שעות מראש על מועד ושעת הביקור המתוכנן.**

עם קבלת ההודעה של המשיב, תמסור המבקשת **הודעה מתאימה למתלוננת**, כדי שאחרונה זו תימנע מביקור בביתה ובכפר באותו מועד (כאמור, המתלוננת עברה בימים אלה להתגורר בכפר בוסמת טבעון).

14. אשר **לבקשה לשינוי מקום החלופה**, לאור העובדה כי בשלב זה לא ברור עד כמה מגוריה של המתלוננת מחוץ לכפר הינו קבוע ואם בדעתה לשוב להתגורר בדירתם המשותפת שלה ושל המשיב וכדי להבטיח ריחוק גיאוגרפי, **איני רואה מקום בשלב זה להיעתר לבקשה ויש להמתין לצורך שקילתה לתסקיר מתאים של שירות המבחן.**

לצורך זה אני קובעת דיון נוסף, **ביום 20.8.20, שעה 13:00. הדיון יתקיים בפי שופט תורן.**

15. שירות המבחן יכין תסקיר מעצר עד אותו מועד, שיתייחס לאפשרות העתקת מקום החלופה לכפר מגוריו של המשיב. שימת לב שירות המבחן לכך שהמשיב ממתין עוד מיום 11.6.20, לתסקיר מתאים.

16. **סוף דבר** - אני מורה כאמור בסעיפים 12 ו-13 לעיל.

הואיל והחלטה זו ניתנת שלא במעמד של הצדדים וכדי לאפשר למבקשת להגיש ערר עליה, ככל שהיא סבורה שיש מקום לכך, **אני מורה על כניסתה לתוקף ביום ב', 17.8.20.**

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים ולשירות המבחן.

ב"כ המשיב יפנה במקביל לשירות המבחן לזירוז עריכת התסקיר.

ניתנה היום, כ"ג אב תש"פ, 13 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.